MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 131* 6.12.2009 r.

II NIEDZIELA ADWENTU

PIERWSZE CZYTANIE
z Księgi Proroka Barucha

Złóż, Jeruzalem, szatę smutku i utrapienia swego, a przywdziej wspaniałe szaty chwały, dane ci na zawsze przez Pana. Oblecz się płaszczem sprawiedliwości pochodzącej od Boga, włóż na głowę swą koronę chwały Przedwiecznego! Albowiem Bóg chce pokazać twoją wspaniałość wszystkiemu, co jest pod niebem. Imię twe u Boga na wieki będzie nazwane: „Pokój sprawiedliwości i chwała pobożności!”. Podnieś się, Jeruzalem! Stań na miejscu wysokim, spojrzyj na wschód, zobacz twe dzieci, zgromadzone na słowo Świętego od wschodu słońca aż do zachodu, rozradowane, że Bóg o nich pamiętał. Wyszli od ciebie pieszo, pędzeni przez wrogów, a Bóg przyprowadzi ich niesionych z chwałą, jakby na tronie królewskim. Albowiem postanowił Bóg zniżyć każdą górę wysoką, pagórki odwieczne, doły zasypać do zrównania z ziemią, aby bezpiecznie mógł kroczyć Izrael w chwale Pana. Na rozkaz Pana lasy i drzewa pachnące ocieniać będą Izraela. Z radością bowiem poprowadzi Bóg Izraela do światła swej chwały z właściwą sobie sprawiedliwością i miłosierdziem.

Ba 5,1–9

DRUGIE CZYTANIE
z Listu Św. Pawła Ap do Filipian

Bracia: Zawsze w każdej modlitwie z radością zanoszę prośbę za was wszystkich, z powodu waszego udziału w szerzeniu Ewangelii od pierwszego dnia aż do chwili obecnej. Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak gorąco tęsknię za wami wszystkimi, ożywiony miłością Chrystusa Jezusa. A modlę się o to, aby miłość wasza doskonaliła się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wyczuciu dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czyści i bez zarzutu na dzień Chrystusa, napełnieni plonem sprawiedliwości, nabytym przez Jezusa Chrystusa ku chwale i czci Boga.

Flp 1,4–6.8–11

EWANGELIA wg Św. Łukasza

Było to w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara. Gdy Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i kraju Trachonu, Lizaniasz tetrarchą Abileny; za najwyższych kapłanów Annasza i Kajfasza skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni. Obchodził więc całą okolicę nad Jordanem i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza: „Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego; każda dolina niech będzie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte niech staną się prostymi, a wyboiste drogami gładkimi. I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże”.

Łk 3,1–6

ZAPRASZAMY NA RORATY
od poniedziałku do soboty
o godz. 18.00
Pokażę Ci drogę do NIEBA
Św. Jan Maria Vianney

Ogłoszenia Parafialne

Dziś I niedziela grudnia, po Mszach Św. Adoracja Najświętszego Sakramentu. Po Mszy Św. o godz. 9.00 Zmianka Różańcowa, a Biblioteka Parafialna czynna od 10.00 do 11.00. Dzisiaj wspominamy Św. Mikołaja. W tym tygodniu: w poniedziałek wspomnienie Św. Ambrożego, we wtorek Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny - Msze Św. o godz. 7.00, 9.00 i 18.00 Roraty - podczas których dzieci przygotowujące się do I Komunii Św. otrzymają poświęcone medaliki. Roraty w naszym kościele w dni powszednie tygodnia o godz. 18.00 - serdecznie zapraszamy wszystkich do modlitewnego przygotowania na przyjście Pana. Przy wyjściu z kościoła możemy nabyć wigilijną *Caritas*, którą rozprowadza Akcja Katolicka naszej parafii. Nabywając świecę składamy ofiarę nie mniejszą niż 5 zł. - taką bowiem kwotę za jedną świecę odprowadzamy do *Caritas* naszej Archidiecezji, a za pozostałe środki będą zakupione paczki dla samotnych i potrzebujących w naszej parafii. Panowie Kościelny i Organista zakończyli roznoszenie opłatków. Jeżeli są jeszcze chętni do nabycia opłatków na stół wigilijny, to proszę zgłosić się po Mszy Św. do Pana Kościelnego lub Pana Organisty.

Bóg zapłać za ofiary na dekoracje świąteczne rejonowi osiedla za Stacją Kolejową i rejonowi I ul. Kurozwęckiego. Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rejonowi I ul. Kurozwęckiego, a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon II ul. Kurozwęckiego.

Intencje Mszalne 6 - 13 grudnia 2009 r.

Poniedziałek, 7 grudnia 2009 r.	**7.00**	+ Teresa Czepiec /od sąsiadów/
	18.00	+ Maria Góra /od Grażyny i Krzysztofa/
Wtorek, 8 grudnia 2009 r.	**7.00**	+ Maria Góra z okazji imienin
	9.00	+ Stefania Stępień, Franciszek mąż, syn Władysław
	18.00	+ Helena Polak w 1 rocz. śmierci
Środa, 9 grudnia 2009 r.	**7.00**	+ Krystyna Strecker i Stanisław Rusnarczyk
	18.00	+ Wiesław i Halina Zapałowie
Czwartek, 10 grudnia 2009 r.	**7.00**	W intencji osób znajdujących się na terapii w ośrodku *Tu i teraz* z prośbą o opiekę Matki Bożej i błogosławieństwo Matki Bożej Nieustającej Pomocy
	18.00	+ Tadeusz Łuszczek
Piątek, 11 grudnia 2009 r.	**7.00**	+ Teresa Czepiec /od Alicji z Rodziną/
	18.00	+ Jan Nowak
Sobota, 12 grudnia 2009 r.	**7.00**	Za zmarłe Siostry z VII Róży bł. Bernardyny Jabłońskiej
	18.00	+ Maria Góra /od koleżanek/
III Niedziela Adwentu 13 grudnia 2009 r.	**7.30**	Wspólna za Zmarłych
	9.00	+ Rozalia i Józef Raźny, Katarzyna i Piotr Glanowscy
	10.30	Z okazji 11 urodzin Kalinki i Zuzii z prośbą o błogosławieństwo Boże dla nich i całej Rodziny
	12.00	+ Wojciech Gryl /od Rodziny/
	18.00	+ Stanisław Rusnarczyk /od Dzieci z Rodzinami/

Parafia Rzymskokatolicka *Matki Bożej Nieustającej Pomocy* w Krakowie Mydlnikach,
30 - 198 Kraków, ul. Hemara 1, tel. 12 6260453,
e-mail: mydlniki@diecezja.pl, www.mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedzielę: 7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00, 18.00
Msze Św. w dni powszednie: 7.00, 18.00,
Kancelaria: codziennie po Mszy Św. z wyjątkiem niedziel i świąt.

CREDO - WIERZĘ

cz. 11 *„Trzeciego dnia zmartwychwstał”.*

„Głosimy wam Dobrą Nowinę o obietnicy danej ojcom: że Bóg spełnił ją wobec nas jako ich dzieci, wskrzesiwszy Jezusa” - z radością wieść o zmartwychwstałym Chrystusie głosi św. Paweł Apostoł w „Dziejach Apostolskich”. Zmartwychwstanie Chrystusa jest najważniejszą prawdą naszej wiary w Chrystusa i to prawdą poświadczoną świadectwem tych, którzy oglądali Zmartwychwstałego Pana.

Pusty grób. Zmartwychwstanie Chrystusa jest wydarzeniem rzeczywistym poświadczonym przez uczniów którzy spotkali Zmartwychwstałego. Pierwszym dowodem na zmartwychwstanie Jezusa był pusty grób, jaki w niedzielny poranek ujrzały kobiety i apostołowie. Nie jest to sam w sobie bezpośredni dowód, ponieważ nieobecność ciała Chrystusa w grobie można by wytłumaczyć inaczej. Mimo to grób stanowił dla wszystkich istotny znak. Jego odkrycie było pierwszym krokiem w kierunku rozpoznania samego faktu zmartwychwstania Chrystusa. Piotr, który wszedł do pustego grobu i ujrzał „leżące płótna” (J 20,6), „u j r z a ł i u w i e r z y ł ” (J 20,8), to znaczy uznał, że nieobecność ciała Jezusa nie mogła być dziełem ludzkim i że Jezus nie powrócił po prostu do życia ziemskiego, jak to było w przypadku Łazarza.

Ukazywanie się Zmartwychwstałego. Chrystus ukazał się najpierw Marii Magdalenie i innym kobietom, a potem Apostołom i wielu innym ludziom. Wiara pierwszej wspólnoty chrześcijańskiej opierała się na świadectwie konkretnych ludzi, znanych tym pierwszym chrześcijanom, ludzi, którzy w większości żyli jeszcze pośród nich. Tymi świadkami Zmartwychwstania byli przede wszystkim Apostołowie, ale nie tylko oni: Paweł mówi jasno, że Jezus ukazał się pięciuset osobom równocześnie (zob. 1 Kor 15, 4-8).

Wobec tych świadectw nie można interpretować Zmartwychwstania Chrystusa poza porządkiem fizycznym i nie uznawać go za fakt historyczny. Z faktów wynika, że wiara Apostołów została poddana próbie przez mękę ich Nauczyciela i Jego śmierć na krzyżu. Wstrząs wywołany przez mękę był tak wielki, że uczniowie (a przynajmniej niektórzy z nich) nie uwierzyli od razu w wiadomość o Zmartwychwstaniu. Ewangelie są dalekie od pokazania nam wspólnoty opanowanej jakąś mistyczną egzaltacją. Przeciwnie, pokazują uczniów zasmuconych i przerażonych (por. Łk 24, 17, J J 20,19). Dlatego nie uwierzyli oni pobożnym kobietom, wracającym od grobu, ich słowa wydały im się „czczą gadaniną” (Łk 24,11). Uczniowie wątpią nawet wtedy, gdy stają w obliczu samego Zmartwychwstałego, tak bardzo wydaje im się to niemożliwe. Wydaje im się, że widzą duch. Św. Łukasz pisze: „Z radości jeszcze nie wierzyli i pełni byli zdumienia” (Łk 24,41). Także Tomasz doświadcza takiej próby wątpliwości. Nawet mimo ostatniego ukazania się Chrystusa w Galilei, niektórzy nadal wątpili (zob. Mt 28,17).Jest więc bezpodstawna hipoteza, według której Zmartwychwstanie byłoby „wytworem” wiary (czy raczej łatwowierności) Apostołów. Przeciwnie, ich wiara w Zmartwychwstanie zrodziła się – pod działaniem łaski Bożej – z bezpośredniego doświadczenia spotkania ze Zmartwychwstałym Jezusem.

Człowieczeństwo Zmartwychwstałego Jezusa. Zmartwychwstanie Chrystusa nie było powrotem do ziemskiego życia, jak to miało miejsce np. przy wskrzeszeniu Łazarza, który mimo powstania z martwych, musiał i tak w pewnej chwili umrzeć. Zmartwychwstanie Chrystusa było innego rodzaju: w swoim zmartwychwstałym ciele Jezus przechodzi ze stanu śmierci do innego życia poza czasem i przestrzenią. Ciało Chrystusa jest napełnione mocą Ducha Świętego, ale Zmartwychwstały Chrystus nie jest duchem: posiada autentyczne ciało, które, jak pisze św. Łukasz (Łk 24,40) nosiło jeszcze ślady męki. Równocześnie to rzeczywiste ciało posiadało nowe cechy ciała uwielbionego: może uobecniać się w dowolnym czasie i przestrzeni, gdzie chce i jak chce. Z tego powodu Jezus ukazywał się uczniom w różnych postaciach, np. ogrodnika (zob. (J 20,14-15), aby tym bardziej wzbudzić ich wiarę.

***

Zmartwychwstanie Chrystusa jest wypełnieniem obietnic Starego Testamentu i obietnic samego Jezusa dawanych w czasie nauczania w Galilei. Zmartwychwstanie Chrystusa jest wydarzeniem historycznym, potwierdzonym dowodem pustego grobu i świadectwami Apostołów, pozostaje jednak w sercu tajemnicy wiary. Dlatego Chrystus nie ukazuje się całemu światu, ale swoim uczniom, aby ci dawali świadectwo innym ludziom.

Misterium Paschalne ma dwa aspekty: przez swoją śmierć Chrystus wyzwala nas od grzechu; przez swoje Zmartwychwstanie otwiera nam dostęp do nowego życia. Zmartwychwstanie Chrystusa jest też obietnicą naszego zmartwychwstania.

Katechizm Kościoła Katolickiego, red. BK

ŚW. MIKOŁAJ Z MYRY (Z BARI)

Św. Mikołaj urodził się prawdopodobnie w bogatej rodzinie zamieszkałej w Patarze w Lycji (prowincja Azji Mniejszej). Wybrany został biskupem zaniedbanej podówczas diecezji Myry, którą zarządzał z wielką troską i wiarą. Tam właśnie zasłynął swą świętością, zapałem i cudami. Zmarł ok. 350 r. Niewielka ilość autentycznych informacji na jego temat chętnie uzupełniana była kolorowymi szczegółami legend. Pierwszą biografię Mikołaja napisano w 9 wieku, najbardziej jednak upowszechniła się jego biografia spisana przez Szymona Metaphrastesa w wieku 10.

Historycy greccy utrzymują, że Mikołaj cierpiał uwięzienie i nie wyparł się wiary podczas prześladowań Dioklecjana. Obecny był na Soborze w Nicei, gdzie potępiał arianizm. Jedna z opowieści twierdzi, że nawet uderzył heretyka Ariusza. Dodają także, że Mikołaj zmarł w stolicy swej diecezji, Myrze. Niestety brak konkretnych dowodów historycznych potwierdzających te fakty.

Już w czasach Justyniana (VI wiek) w Konstantynopolu znajdowała się bazylika zbudowana ku czci św. Mikołaja. Od IX wieku na wschodzie oraz od XI na zachodzie był on jednym z najpopularniejszych świętych, a także przedmiotem licznych legend. Mówią one o nim jako o młodym człowieku, który zdecydował się poświęcić swoje pieniądze na działalność charytatywną, a całe swe życie na nawracanie grzeszników.

Legendy mówią też, że choć mógł on odnaleźć jedność z Bogiem w życiu monastycznym, uznał, że nie chce zamykać się w klasztorze. Chciał bowiem iść w ślady Jezusa wędrującego po Palestynie. Podczas jednej ze swych podróży uciszył fale morza - dlatego też uważany jest za patrona żeglarzy i podróżników.

Pewien obywatel Patary utracił swój majątek i ponieważ nie mógł zapewnić posagu swym trzem córkom, groziło im zejście na złą drogę. Słysząc o tym, Mikołaj wziął mieszek ze złotem i wrzucił go przez okno do domu tego człowieka. Najstarsza córka wyszła dzięki temu za mąż. Podobnie uczynił też wobec dwóch pozostałych dziewcząt. Stąd często przedstawiano go na obrazach z trzema mieszkami.

Inna legenda mówi o tym, że Mikołaj pojawił się marynarzom pochwyconym przez sztorm u wybrzeży Lycji i doprowadził ich bezpiecznie do portu. Dlatego też często można spotkać kościoły poświęcone temu świętemu znajdujące się blisko brzegu morza. Jeszcze inne podanie twierdzi, że pojawił się we śnie Konstantynowi i sprawił, że ten ocalił od śmierci trzech niesłusznie oskarżonych urzędników. Inna wersja tej historii mówi, że gubernator Myry przyjąwszy łapówkę zgodził się wydać na śmierć trzech niewinnych ludzi. Gdy kat miał już pozbawić ich życia, pojawił się biskup tego miasta, Mikołaj i powstrzymał od wykonania wyroku, a następnie zwrócił się do gubernatora z tak przekonującą mową, że ten przyznał się do swego występku i poprosił o wybaczenie.

Gdy Myra dostała się w ręce Saracenów, miasta włoskie wykorzystały okazję, by zdobyć relikwie Mikołaja. Zostały one wykradzione przez kupców włoskich i dotarły do Bari na południu Włoch w roku 1087. Wybudowano tam nowy kościół ku czci świętego, a przy jego konsekracji obecny był papież Urban II. W ten sposób kult świętego Mikołaja stał się jeszcze popularniejszy, a sanktuarium stało się jednym z centrów pielgrzymkowych średniowiecznej Europy. U grobu św. Mikołaja dokonywały się liczne cuda.

Popularne wyobrażenie "świętego Mikołaja" (Santa Claus, Sint Klaus) jest niestety mieszanką elementów różnych kultur ludowych: niderlandzki zwyczaj obdarowywania dzieci prezentami w dniu jego święta miesza się tu z wyobrażeniem czarodzieja, który karze niegrzeczne dzieci, grzeczne zaś nagradza, a także z postacią germańskiego bóstwa Thora, który kojarzony był z zimą i jeździł na saniach zaprzężonych w kozy.

Emblematem św. Mikołaja w sztuce są trzy kule. Czasem ukazywany jest jako: (1) młody mężczyzna wrzucający trzy złote kule w okno trzech biednych dziewczyn; (2) wskrzeszający troje dzieci z beczki z marynatą; (3) ratujący rozbitków z wraku statku; (4) przywracający życie niesłusznie powieszonemu człowiekowi; (5) jako noworodek chwalący Boga. Szczególną czcią otaczany jest w Bari, Monserrat, i w Rosji.

RG na podstawie www.opoka.org.pl